

ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Στό θέατρο **ΑΓΓΕΛΩΝ ΒΗΜΑ** παίζεται τό έργο του Άγγλου συγγραφέα Τζόν Όσμπορν " **ΟΡΓΙΣΜΕΝΑ ΝΕΙΑΤΑ** " .

Άν ό έσω κόσμος του ανθρώπου έχει χαρακτηριστεί ανεξερεύνητο δάσος πού μένει άγνωστος σέ μεγάλη έκταση άκόμη και στον ίδιο, στό πρόσωπο του κεντρικού ήρωα, του Τζίμυ Πόρτερ, έχουμε τήν συγκλονιστική θέα μιās ζούγκλας μέ εύχυμους καρπούς και δηλητηριώδη φίδια, άκακες γαζέλες και αίμοβόρα θηρία. Ένα ένεργό ήφαιστειο στά σπλάχνα του όποιου βράζουν χρυσός και σκουριά, άσημί και λάβα, πολύτιμοι λίθοι και θειάφι.

Δύο άντιμαχόμενοι κόσμοι στό έσωτερικό του Τζίμυ και ένα φάσμα άντιθέσεων και συγκρούσεων στον οικογενειακό και κοινωνικό περίγυρο, προβλήματα και καταστάσεις τής έποχής μας, μία σύνθεση τραγικού και κωμικού στοιχείου, σκληρότητας και τρυφερότητας, ή νηνεμία και τό μπουρίνι άναδεικνύουν τό έργο "Οργισμένα Νειάτα" σ' ένα έπιτυχημένο, πολυσύνθετο δημιούργημα μέ άξία πού ύπερβαίνει όρια τόπου και χρόνου. Γι' αυτό σημειώνει έπιτυχία παντού και πάντα ως φίλμ και ως θεατρικό έργο.

Στό διαμέρισμα-σοφίτα, σέ μεγάλη πόλη στην περιοχή Μήντλαντ τής Άγγλίας, σέ λίγες ώρες από τήν ζωή δύο νέων συζύγων πού πλαισιώνονται από φίλο συγγάτοικο, φίλη προσωρινή συγγάτοικο και τον πατέρα τής νεαρής συζύγου σέ σύντομη επίσκεψη, σκιαγραφούνται μέ τον λόγο και τήν σιωπή, μέ σκηνική δράση και περιγραφές πού αναφέρονται στό παρελθόν και τό παρόν, ή σύγκρουση δύο κόσμων των γενεών και ή αντίθεση των δύο φύλων, αντίθεση δύο τάξεων, σύγκρουση δύο κόσμων, αντίθεση στους θεσμούς και στά παραδεδομένα.

Κάτι από τήν άτμόσφαιρα των τσεχωφικων έργων και τήν "Νόρα" του Ίψεν, παραπομπή στην αντίθεση των συζύγων του Στρίντμπεργκ, ή καταρράκωση του γάμου, ρήγματα τής φιλίας, ίψενικά τρίγωνα, ή μεταμέλεια και ή συγνώμη, ή έσωτερική πάλη μέ τό κακό – προγεφύρωμα τής βασιλείας του κακού μέσα μας.

ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΑΘΗ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΤΙΜΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ τοῦ Σαίξπηρ.

Πλούσιος καί εὐγενής Ἀθηναῖος ὁ Τίμων ἐκ φύσεως καλός καί συμπαθητικός ὑπῆρξε σπάταλα γενναιόδωρος πρὸς φίλους, κόλακες καί κοινωνικά παράσιτα. Ὅχι γιατί ἤθελε νά δημιουργήσει ὀπαδούς, θαυμαστές, αὐλή, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶχε σάν ἰδανικό τῆς ζωῆς του τὴν φιλία. Ἀλλὰ κάποτε τὰ οἰκονομικά του μέσα ἐξαντλοῦνται. Στὴν δυσκολία του ἀπευθύνεται γιὰ βοήθεια στοὺς πιὸ εὐκατάστατους φίλους του. Αὐτοὶ ὄχι μόνον τοῦ τὴν ἀρνοῦνται, ἀλλὰ τὸν ἐγκαταλείπουν γυρίζοντας τὴν πλάτη. Ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευση καί τὸν θυμὸ γίνεται ἔξαλλος. Στεναχώρια τὸν πλακώνει, χάνει τὸ καλοσυνάτο κέφι του, κακοδιάθετος κλείνεται στὴν καμάρα του.

Ἐνθυμεῖσθε πῶς τοὺς ἐτιμώρησε, ὅταν ἐξετάσαμε τὸ θέμα μισανθρωπία καί ἐκδικητικότητα (ΜΑΘΗΜΑ 16-1-22).

Τοὺς αἰφνιδιάζει προσκαλώντας τοὺς ἀκόμη μία φορά σέ συμπόσιο. Τὰ ἐδέσματα εἶναι σκεπασμένα. Ὁ Τίμων τοὺς φωνάζει: "Ἐσκεπάστε σκυλιά καί γλειψτε!". Τοὺς περιλούει μὲ τὸ καυτό νερό πού περιέχουν τὰ πιάτα.

ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΓΑΜΟΣ.

Μέ βαριά καρδιά σηκώνει τὸν σταυρὸ τῆς ζωῆς ἡ Μάνα. Τῆς ἔχουν σκοτώσει τὸν ἀντρα καί ἓνα γιό της. Ζεῖ μὲ τὸν ἄλλον γιό καλλιεργώντας τὴν γῆ. Τὸ παλληκάρι τῆς ἀναγγέλλει ὅτι πῆρε τὴν ἀπόφασή του γιὰ τὴν σύντροφο τῆς ζωῆς του. Μία νέα ἀπὸ ἄλλο χωριό. Συζητοῦν γιὰ τὴν ἡμέρα τῶν ἀρραβῶνων καί τὰ δῶρα πού θὰ κάνουν στὴν Νύφη. Ἡ Μάνα ἐπισημαίνει μὲ σκεπτικισμό καί ἴσως κάποιον κακὸ προαίσθημα τὸ γεγονός ὅτι ἡ Νύφη ἦταν ἀρραβωνιασμένη.

Οἱ ἀρραβῶνες γίνονται στὸ σπίτι τῆς Νύφης πού ζεῖ μαζί μὲ τὸν πατέρα της. Προσδιορίζουν τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου σέ σύντομο χρόνο. Στὸ διάστημα πού

μεσολαβεί, ο Λεονάρδο, ο προηγούμενος άρραβωνιαστικός πού τήν είχε έγκαταλείψει για νά παντρευτεί έξαδέλφη της, επανεμφανίζεται στή ζωή της και τήν άναστατώνει.

Τήν ημέρα του γάμου στό σπίτι τής Νύφης έχουν συγκεντρωθεί συγγενείς και συγχωριανοί και έτοιμάζονται νά τή συνοδεύσουν στήν έκκλησία. Μετά τήν τελετή του γάμου βρισκόμαστε πάλι στό σπίτι τής νύφης. Άλλά ή χαρά του γάμου διαρκεί πολύ λίγο. Ή Νύφη έξαφανίζεται. Καταλαβαίνετε τί αισθάνεται ο γαμπρός! Όταν μαθαίνει ότι ο Λεονάρδο τήν έπηρε και έφυγε μέ τό άλόγο του, ζητᾶ άλογο και τούς καταδιώκει. Τρέχουν και άλλοι, τούς άναζητοῦν στήν ύπαιθρο μέσα στή νύχτα. Ο γαμπρός άνακαλύπτει τόν άπαγωγέα. Οί δύο άντρες συμπλέκονται και άλληλοεξοντώνονται.

Τό παράλογο και άνεξήγητο πάθος του Λεονάρδο βυθίζει στό πένθος και στή δυστυχία πολλούς. Ή Νύφη πληρώνει τήν έλλειψη άντιστάσεως, τήν παράλογη και άδικαιολόγητη ένέργειά της μέ τύψεις μέ χρεία από τήν ημέρα του γάμου της. Ή Μάνα, ή μητέρα του γαμπρού βυθίζεται στήν οδύνη και στό πένθος για τρίτη φορά από τά μέλη τής ίδιας οικογένειας, του Λεονάρδο.

ΚΟΡΙΟΛΑΝΟΣ του Σαίξπηρ.

Είδαμε τό πρόσωπο αυτό στήν εξέταση του πάθους ύπερηφάνεια (ΜΑΘΗΜΑ 7-1-22) και έχδικητικότητα (ΜΑΘΗΜΑ 13-2-22). Γεννημένος άτρόμητος πολεμιστής χαρακτηρίζεται από μαχητική έξαψη. Θαρραλέος και τολμηρός πέρα από τό μέτρο. Τά προτερήματά του όμως ύπονομεύονται από πάθη όπως ή ύπέμετρη ύπερηφάνεια, ή έλλειψη συνέσεως, ή σκληρότητα. Ο θυμός του κοφτερό σπαθί. Άλλά τά πάθη προκαλοῦν παθήματα, πολλές φορές μέ άνεπανόρθωτες κακές συνέπειες.

Τραγωδία του Σαίξπηρ **ΑΜΛΕΤ**.

Όταν τό φάντασμα του πατέρα του άποκάλυψε στόν Άμλετ ότι είχε δολοφονηθεί από τόν άδελφό του Κλαύδιο και του έζήτησε νά πάρει έχδίκηση του είπε: "Άλλ' όπως κι' άν μ' αυτό τό έργο καταπιαστείς, ούτε στόν νοῦ σου νά

τό βάλεις, ούτε ή καρδιά νά τό θελήσει τής μητέρας σου νά κάμεις τό παραμικρό. Στόν "Υψιστον άσ' τήν και στίς κεντιές άπ' τά άγκάθια πού έχει μέσα της".

Βλέπουμε στην εξέλιξη τής υποθέσεως ότι ο Άμλετ συμμορφώνεται μέ τήν συμβουλή του φαντάσματος του πατέρα του. Άλλά όταν πηγαίνει στην κάμαρα τής Γερτρούδης μετά άπό πρόσκλησή της μέ τρόπο εύφυη, θαρραλέο, θά έλεγα έντονα έπικριτικό μέ δόση θυμού και όργής τής αποκαλύπτει ότι γνωρίζει πώς πέθανε ο πατέρας του και ότι ή δική της συμπεριφορά δέν ήταν σωστή.

"Όταν σκοτώνει τόν Πολώνιο πού κρυφάκουε πίσω άπό τήν κουρτίνα ή Γερτρούδη έρωτᾶ: "Τί ξαφνικό και άπαίσιο έγκλημα είν' αυτό;"

Άμλετ: "Άπαίσιο έγκλημα! σχεδόν τόσο κακό, καλή μητέρα, σαν νά θανατώσεις βασιλιᾶ κι' άπέ νά παντρεφτείς τόν άδελφό του".

Στήν κωμωδία του Σαίξπηρ **ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΝΥΧΤΑ** είδαμε τήν απογοήτευση του οίκονόμου τής άρχοντοπούλας Όλίβιας Μαλβόλιο γιατί δέν τιμωρήθηκαν τά πρόσωπα πού του είχαν παίξει τήν φάρσα, τόν είχαν έμπαίξει και ταπεινώσει.

Απογοήτευση ένιωσε και ο **Τίμων ο Άθηναϊός** στό όμώνυμο έργο του Σαίξπηρ άπό τήν συμπεριφορά των φίλων στά συμπόσιά του και όχι στην άνάγκη του.

Και μία κωμικοτραγική περίπτωση απογοητεύσεως.

Στό έργο του Μολιέρου "**ΝΤΟΝ ΖΟΥΑΝ**". Στην τελευταία σκηνή πέφτει άστροπελέκι και χτύπα τόν Ντόν Ζουάν, ή γη άνοίγει και τόν καταπίνει. Ό ταλαίπωρος ύπηρέτης του Σγαναρέλ μάταια φωνάζει: " Α! τούς μισθούς μου, τούς μισθούς μου". Γιατί ο άφέντης του δέν θά έπιστρέψει ποτέ νά τόν πληρώσει.

Η απογοήτευση μπορεί νά έχει και τήν μορφή τής μή ίκανοποιήσεως.

Ο ΓΛΑΡΟΣ δράμα του Άντον Τσέχωφ.

Έκτός από την σύγκρουση των δύο γενεών, πού επικεντρώνεται μεταξύ του νεαρού συγγραφέα Τρέπλιεβ και της μητέρας του ήθοποιου Άρκάντινα τίθεται τό πρόβλημα της αποτελεσματώσεως στους χώρους του θεάτρου και της λογοτεχνίας. " Κατά την γνώμη μου, τό σύγχρονο θέατρο δέν εἶναι παρά μονάχα ρουτίνα και προκατάληψη...", λέει μέ πικρία ὁ Τρέπλιεβ. Καί ὁ συγγραφέας Τριγκόριν: "Ὅσο γράφω αἰσθάνομαι ὁμορφα... ἀλλά μόλις αὐτό πού ἔχω γράψει βγεῖ ἀπό τό πιεστήριο, δέν μπορῶ πιά νά τό βλέπω... Δέν εἶμαι ποτέ εὐχαριστημένος".

ΕΛΕΝΗ τραγωδία του Εὐριπίδη.

Ἡ ὑπόθεση τοῦ ἔργου αὐτοῦ βασίζεται σέ ἄλλη ἐκδοχή τοῦ μύθου τῆς Ὠραίας Ἑλένης. Ἡ γυναῖκα τοῦ βασιλέα τῆς Σπάρτης Μενέλαου δέν ἔφυγε μέ τόν Πάρη στήν Τροία. Μέ ἐντολή τοῦ Δία ὁ Ἑρμῆς τήν μετέφερε διά των αἰθέρων στήν Αἴγυπτο και τήν ἐμπιστεύεται στόν συνετό βασιλέα της Πρωτέα. Ἡ Ἑλένη ἔχει τήν πικρία ὅτι οἱ Ἕλληνες τήν θεωροῦν ὑπεύθυνη γιά τόν Τρωικό Πόλεμο και τά δεινά του.

Αὐτή περιμένει τόν Μενέλαο νά ἔλθει νά τήν πάρει και νά ἐπιστρέψουν στή Σπάρτη. Πηγαίνοντας στήν Κύπρο ὁ Τεῦκρος, ἀδελφός τοῦ Αἴαντα, σταθμεύει στήν Αἴγυπτο, συναντᾷ τήν Ἑλένη και τήν πληροφορεῖ γιά τίς ἐξελίξεις ἀπό τήν πολιορκία τῆς Τροίας. Πρίν ἀπό ἐπτὰ χρόνια εἶχε κυριευθεῖ και καταστραφεῖ ἡ Τροία. Ὁ Μενέλαος δέν εἶχε ἐπιστρέψει στήν Σπάρτη. Ἐπικρατοῦσε ἡ γνώμη ὅτι θά εἶχε πνιγεῖ διαπλέοντας τό Αἰγαῖο ὅπως εἶχαν χαθεῖ πολλοί Ἕλληνες.

Ἡ Ἑλένη νιώθει ἀπογοήτευση. Αἰσθάνεται ὅτι μάταια περιμένει τόν Μενέλαο. Ὁ Τεῦκρος δέν τήν ἔχει ἀναγνωρίσει και φεύγοντας τῆς εὐχεται: "Γυναῖκα, νά εἶσαι πάντα εὐτυχισμένη". Ἡ Ἑλένη ἐκφράζει τήν ἀπογοήτευση και τόν πόνο της: "ὦ, ποιόν θρῆνο ἀρχίζοντας γιά τά μεγάλα βάσανά μου νά πῶ τό μεγάλο πόνο μου; Ἡ πιό τραγούδι νά πιάσω μέ δάκρυα, μέ θρήνους και μέ πάθη; Ἄλιμονό μου!".

Τραγωδία του Σοφοκλή **ΗΛΕΚΤΡΑ**.

Ἡ κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονα καί τῆς Κλυταιμνήστρας Ἡλέκτρα ἐφυγάδευσε τόν μικρό ἀδελφό της Ὀρέστη στήν αὐλή τοῦ βασιλέα τῆς Φθίας Στρόφιο. Τόν περιμένει τώρα πού ὑπολογίζει ὅτι ἔχει ἐνηλικιωθεῖ, νά ἔλθει στό Ἄργος νά τιμωρήσει τούς φονιάδες τοῦ πατέρα τους. Κατά τήν ἐπικρατοῦσα ἀντίληψη χρέος νά ἐκδικηθεῖ γιά τόν φόνο τοῦ πατέρα εἶχε ὁ μεγαλύτερος γιός. Στήν οἰκογένεια μόνο ὁ Ὀρέστης ἦταν ἄντρας. Τά ἄλλα τρία παιδιά οἱ γυναῖκες Ἴφιγένεια, Ἡλέκτρα καί Χρυσόθεμη.

Κατά τήν ἔντονη συνομιλία Κλυταιμνήστρας καί Ἡλέκτρας μπροστά στό ἀνάκτορο τῶν Ἀτρειδῶν φθάνει ὁ παιδαγωγός τοῦ Ὀρέστη καί τίς πληροφορεῖ, παρίσταται καί ὁ Χορός, ὅτι ὁ Ὀρέστης σκοτώθηκε σέ ἀρματοδρομία. Πρῖν ἐκθέσει λεπτομέρειες, ἡ Ἡλέκτρα ἐκφράζει τόν πόνο καί τήν ἀπογοήτευσή της: "Ἀλίμονό μου ἡ δύστυχη! Αὐτή τή μέρα ἔχω χαθεῖ... Χάθηκα ἡ δύστυχη, πιά τίποτε δέν εἶμαι". Καί μετὰ τήν ὀλοκλήρωση τῆς περιγραφῆς τῆς ἀρματοδρομίας, στήν ὁποία εἶχε σκοτωθεῖ ὁ Ὀρέστης - ψέματα βέβαια γιά παραπλάνηση τῆς Κλυταιμνήστρας καί τοῦ Αἴγισθου - ἡ Ἡλέκτρα θρηνεῖ: "Ἀλίμονο μου, ἡ δύστυχη!...".

Μιά ἄλλη ἀπογοήτευση βιώνει ἡ Ἡλέκτρα ἀπό τήν ἄρνηση τῆς ἀδελφῆς της Χρυσόθεμης νά ἀναλάβουν τό ἔργο τῆς τιμωρίας τῶν φονιάδων τοῦ πατέρα τους μετὰ τόν "θάνατο" τοῦ ἀδελφοῦ τους Ὀρέστη.

Ὀδύνη. Ἐντονος ψυχικός πόνος, μεγάλη θλίψη.

Ἐλωση τῆς Τροίας ἀπό τούς Ἀχαιοῦς, μετὰ ἀπό δεκαετή πολιορκία. Λεηλασία, φόνου ἀνδρῶν, αἰχμαλωσία γυναικῶν. Σφαγή τοῦ βασιλιᾶ Πριάμου σέ βωμό τῶν ἀνακτόρων. Ἡ βασίλισσα Ἐκάβη αἰχμάλωτη σκλάβα τοῦ Ὀδυσσεά. Ἡ κόρη της Κασσάνδρα στόν Ἀγαμέμνονα γιά παλλακίδα του. Ἡ κόρη της Πολυξένη σφαγιαζέται στόν τάφο τοῦ Ἀχιλλέα. Ἡ γυναῖκα τοῦ Ἐκτορα Ἀνδρομάχη δίδεται στόν γιό του Ἀχιλλέα Νεοπτόλεμο. Ἀρπάζουν τόν μικρό γιό τοῦ Ἐκτορα Ἀστυάνακτα ἀπό τήν ἀγκαλιά τῆς μητέρας του Ἀνδρομάχης καί τόν

γκρεμίζουν από τά τείχη τῆς Τροίας. Φέρνουν τό σῶμα του στήν Ἑκάβη νά τό νεκροστολίσει. Ἀσύλληπτη ἡ ὀδύνη τῆς Ἀνδρομάχης καί τῆς Ἑκάβης πού ξεσπᾶ σέ θρῆνο. Τραγωδία τοῦ Εὐριπίδη **ΤΡΩΑΔΕΣ**.

Παραπλήσια ἡ ὑπόθεση καί τῆς τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδη **ΕΚΑΒΗ**. Ἔχουμε καί σέ αὐτό τό ἔργο σφαγή τῆς Πολυξένης στόν τάφο τοῦ Ἀχιλλέα. Δράστες τοῦ κακοῦ δέν εἶναι οἱ πορθητές τῆς Τροίας, ἀλλά καί ὁ σύμμαχος τῶν Τρώων Πολυμήστορας. Γιά νά καρπωθεῖ τούς θησαυρούς τοῦ Πολύδωρου, πού τοῦ εἶχαν ἐμπιστευθεῖ οἱ γονεῖς του, βασιλεῖς τῆς Τροίας, ἐσκότωσε τό παιδί καί ἔριξε τό σῶμα του στή θάλασσα. Τό βρῆκε Τρωαδίτισσα πού ἐπῆγε νά πάρει νερό, γιά νά λούσουν τό σῶμα τῆς Πολυξένης. Πρόσθετη ὀδύνη γιά τήν Ἑκάβη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ τραγωδία τοῦ Εὐριπίδη.

Στρατός καί στόλος τῶν Ἑλλήνων ἔχουν συγκεντρωθεῖ στήν Αὐλίδα γιά νά ἀποπλεύσουν γιά τήν Τροία μετά τήν φυγή τῆς Ὠραίας Ἑλένης μέ τόν Πάρη. Γιά νά πνεύσει οὐριος ἄνεμος πρέπει ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς ἐκστρατείας Ἀγαμέμνονας νά θυσιάσει τήν κόρη του Ἰφιγένεια στήν θεά Ἄρτεμη. Ὁ Ἀγαμέμνονας στέλνει μήνυμα στήν γυναῖκα του Κλυταιμνήστρα νά στείλει στήν Αὐλίδα τήν πρωτότοκη κόρη τους Ἰφιγένεια δῆθεν γιά νά παντρευτεῖ τόν Ἀχιλλέα. Ἔρχονται στήν Αὐλίδα ἡ Κλυταιμνήστρα καί ἡ Ἰφιγένεια, ὁ Ὀρέστης μωρό, ἀμάξια μέ τήν προῖκα, ὑπηρέτες, ὑπηρέτριες.

Ὅταν ἡ Κλυταιμνήστρα καί ἡ Ἰφιγένεια μαθαίνουν τόν λόγο τῆς προσκλήσεώς τους στήν Αὐλίδα, συγκλονίζονται, θρηνοῦν. Ἦλθαν γιά τή μεγάλη χαρά τοῦ γάμου μέ ἕνα λαμπρό, γενναῖο παλικάρι, γιό τῆς θεᾶς Θέμιδας καί μαθαίνουν ὅτι ἡ Ἰφιγένεια πρέπει νά θυσιαστεῖ στήν θεά Ἄρτεμη! Ἀνείπωτη ἡ ὀδύνη τους. Δοκιμάζουν καί μία μεγάλη ἀπογοήτευση. Ὁ Ἀχιλλέας, συγκινημένος ἀπό τήν ὀδύνη τους, ὑπόσχεται στήν Κλυταιμνήστρα νά φθάσει μέχρι συμπλοκή γιά νά ματαιώσει τήν θυσία τῆς κόρης. Τελικά δέν προβάλλει καμία ἀντίσταση, διότι οἱ στρατιῶτες του, οἱ Μυρμηδόνες θέλουν τόν πόλεμο.

Ἡ Ἰφιγένεια μεταστρέφεται, ἀποφασίζει νά θυσιαστεῖ. Τελικά δέν θυσιάζεται. Ἡ θεά ἔβαλε στόν βωμό μιάν ἐλαφίνα καί μετέφερε διά τῶν αἰθέρων τήν Ἰφιγένεια στήν Ταυρίδα ὅπου θά τήν ὑπηρετεῖ ὡς ἱέρεια.

Τραγωδία τοῦ Σοφοκλῆ **ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ**.

Ὁδύνη βιώνει καί ὁ Φιλοκτῆτης, ἐγκαταλελειμμένος ἀπό τοὺς Ἕλληνες στήν ἀκατοίκητη τότε Λῆμνο ἐξαιτίας κακοφομισμένης πληγῆς ἀπό δάγκωμα φιδιοῦ καί τῶν κραυγῶν του. Διότι μέ δόλο τοῦ ἐπῆραν τά ὄπλα τοῦ Ἡρακλῆ μέ τά ὁποῖα, κατά προφητεία τοῦ Ἑλενου, θά ἐπιτυγχάνετο ἡ ἄλωση τῆς Τροίας. Ὁ Ὀδυσσεύς, πού ὁ Φιλοκτῆτης μισοῦσε, ἀπειλεῖ νά τόν πάρει στήν Τροία μέ τήν βία. Ἐνιωσε καί ἀπογοήτευση, διότι ὁ Νεοπτόλεμος τόν ἐξαπάτησε ὑποσχόμενος νά τόν μεταφέρει στήν Ἑλλάδα.

Τραγωδία τοῦ Εὐριπίδη **ΜΗΔΕΙΑ**.

Τί εἶχε κάνει ἡ Μήδεια γιά τόν Ἰάσονα; Τόν ἐβοήθησε νά πάρει ἀπό τήν πατρίδα της τό Χρυσόμαλλο Δέρας. Ἀργοναυτική ἐκστρατεία. Γιατί τόν ἐρωτεύτηκε. Ἐξαπάτησε τόν πατέρα της. Καθώς ἔφευγαν μέ τήν "Ἀργώ" γιά τήν Ἑλλάδα ὁ πατέρας της τοὺς καταδίωκε. Γιά νά διαφύγουν ἡ Μήδεια ἔσφαξε τόν ἀδελφό της καί ἔριξε τά κομμάτια του στή θάλασσα. Γιά νά τά συλλέξει ὁ πατέρας της καθυστέρησε καί ἡ "Ἀργώ" ἔφτασε σῶα στήν Ἰωλκί. Χρησιμοποιώντας τίς κόρες του ἡ Μήδεια ἐξόντωσε τόν Πελία. Τοὺς ἔδιωξαν καί Ἰάσονας, Μήδεια καί τά παιδιά τους κατέφυγαν στήν Κόρινθο. Λησμονώντας ὅτι εἶχε κάνει γι' αὐτόν ἡ Μήδεια, στήν Κόρινθο ὁ Ἰάσονας νυμφεύεται τήν κόρη τοῦ βασιλέα τῆς Κορίνθου Κρέοντα Γλαύκη. Ὁδύνη βιώνει ἡ Μήδεια καί λιώνει στό κλάμα. Γιά νά ἐκδικηθεῖ τόν Ἰάσονα γιά τήν ἀγνωμοσύνη καί ἀπιστία του ἐξοντώνει Γλαύκη καί Κρέοντα μέ μαγικά δῶρα, σφάζει τά παιδιά της καί παίρνοντάς τα φεύγει μέ φτερωτό ἄρμα γιά τήν Ἀθήνα.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ τραγωδία τοῦ Εὐριπίδη.

Ἐξετάζοντας τό ἀμοιβαῖο ἀβυσσαλέο μῖσος τῶν παιδιῶν τοῦ Οἰδίποδα Ἐτεοκλή καί Πολυνείκη, παρακολογήσαμε ἀπό τό σχετικό κείμενο τοῦ ποιητῆ τήν λυσσαλέα πάλη τους καί τήν ἀλληλοεξόντωσή τους. Ἡ μητέρα τους Ἰοκάστη

συνοδευόμενη από την κόρη της Ἀντιγόνη σπεύδει στον τόπο της συγκρούσεως. Ἀνείπωτη ἡ ὀδύνη τῆς μάνας καί τῆς ἀδελφῆς. Ἴδού τί γράφει ὁ δραματουργός: "Κί ἡ μητέρα τους, μόλις τά μάτια τῆς ἀντίκρισαν τή συμφορά, ἔνωσε θλίψη φοβερή, ἀπ' τά νεκρά παιδιά τῆς ἄρπαξε σπαθί κι' ἔκανε κάτι φοβερό· ἔμπηξε δηλαδή μέσα στό λαιμό τῆς ἀμέσως τό σπαθί κι' ἀνάμεσα στά πολυαγαπημένα τῆς παιδιά κείται σκοτωμένη ἔχοντας ἀγκαλιάσει καί τά δύο μαζί".

Ὀδύνη βιώνει καί ὁ Οἰδίποδας πού μαθαίνει τά συμβάντα ἀπό τήν Ἀντιγόνη.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ

2 Μαΐου 2022

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ ΕΤΦΤΛ-ΛΠ-2022